

Zpravodaj obce

VII. ročník, prosinec 2021

Čtvrtletník

Registrováno u Ministerstva kultury ČR
pod evidenčním číslem: MK ČR E 21 992

KOŽUŠANY - TÁŽALY

MALÉ ZAMYŠLENÍ NAD ADVENTEM

Vánoce se kvapem blíží, je čas úklidu, pečení, nakupování a shánění dárků. Často v této hektické době můžeme slyšet: „Už aby byly Vánoce za námi“. Je nám to líto. Vždyť to jsou přece ty nejkrásnější svátky v roce. Přece vůbec nezáleží na tom, jestli máme perfektně uklizeno, napečeno dvacet druhů cukroví a nakoupeno hromadu drahých dárků. Vánoce jsou o setkání se s milými lidmi, povídání, rozjímání... Pro křesťany je to oslava narození Ježíška.

Nejdůležitější pro nás je, že máme koho podarovat, byť třeba jen nějakou maličkostí. U štedrovečerního stolu máme vždy prostřený talíř za ty, co již nejsou mezi námi nebo pro „pocestného“, který by zaklepal u našich dveří.

Jak je krásná ta doba adventu s neopakovatelnou vůní jehličí, koření, cukroví, františků, purpury nebo i leštěnky na nábytek. Těšíme se na osvětlené výkladní skříně s vánoční výzdobou, na svíčky v oknech,

nazdobený vánoční stromček, zlaté prasátko, smaženého kapra, koledy, pohádky v televizi, či hlas kostelního zvonu, zvoucího věřící na půlnoční mši.

Těšíme se na radost svých nejmilejších, až najdou pod stromčkem dárek, po kterém třeba toužili a my jsme jim ho teď mohli dopřát. Vidět šťastné a rozzářené oči dětí u vánočního stromčku při rozbalování dárků, to jsou ty nejsvětější okamžiky našeho života.

Zkrátka těšíme se na VÁNOCE se vším, co k nim patří. A těm, kteří si přejí, aby už byly za námi nebo aby vůbec nebyly, můžeme jen vzkázat – neslavte je!

Všem čtenářům našeho Zpravodaje přejeme krásné, šťastné a veselé svátky vánoční a požehnaný a ve zdraví prožitý nový rok 2022.

Redakční rada

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

bohužel i letos je adventní čas plný omezení a nejistot. Vánoční stromek jsme rozsvítili v tichosti, tradiční besídka a posezení se seniory se nekonají. Pokusme se dětem dopřát co nejkrásnější Vánoce, i pro ně to byl náročný rok. Doufejme, že pandemie co nejméně zasáhne do našich rodin a budeme si moci nadcházet nádherné svátky co nejlépe užít. Bohužel již druhým rokem nám pandemie značně zasahuje do běžného života a nám nezbyvá než doufat, že ten následující rok 2022 bude tím rokem, kdy se vše vrátí k „normálnímu“ životu.

Přeji Vám krásné a pohodové prožití vánočních svátků a do nového roku hodně zdraví, štěstí, spokojenosti a úspěchů v osobním i profesním životě.

Petr Mazal

Výstavba obecního vodovodu

V současné době je největší investiční akcí obce výstavba obecního vodovodu v hodnotě cca 60 mil. Kč, která se bohužel opět přesunuje. Projektová příprava na vodovodní řad a přípojky je již hotová a je vydáno územní rozhodnutí a stavební povolení. Nyní se řeší výběr zhotovitele stavby. Státní fond životního prostředí ČR, který nám již poskytl dotaci na projektovou dokumentaci bohužel odložil vypsání dotačního titulu na stavební práce. Plánovaný dotační titul by měl být vypsán začátkem roku 2022. Veškeré administrativní úkony již jsou zpracovány a nachystány k podání žádosti o dotaci. Pokud nebude vyhlášení dotačního titulu opět posunuto, předpokládáme zahájení stavby v polovině roku 2022.

Cyklotrasa Kožušany-Nemilany

Cyklotrasa na katastrálním území Nemilan je v současné době dokončena, zbývá ji zkolaudovat. Na úsek v katastru naší obce již máme vydáno územní rozhodnutí a stavební povolení včetně složité přeložky anodové ochrany plynárenského zařízení. Žádost o dotaci byla podána na Státní fond dopravní infrastruktury, který začátkem příštího roku provede vyhodnocení žádostí s přidělením dotací. Vzhledem k prioritám vyhodnocování má naše obec velkou šanci získat finanční prostředky z tohoto dotačního titulu. Předpokládána výstavba je od poloviny roku 2022.

Doplnění splaškové kanalizace

Projektová příprava pro doplnění a výstavbu splaškové kanalizace je dokončena, čekáme na vydání stavebního povolení. Jedná se o lokality, které nebyly obslouženy při budování splaškové kanalizace v roce 2015. Výstavbu plánujeme skloubit s budováním vodovodu.

Modernizace učeben ZŠ

Právě probíhá příprava žádosti o dotaci na modernizaci a vybudování nové třídy pro základní školu. Jedná se o modernizaci počítačové učebny, vybudování nové jazykové učebny v přísálí tělocvičny a úpravy povrchu podlahy tělocvičny, která se již v některých místech propadá.

Bezdrátový rozhlas

Z dotačního titulu byl vybudován systém bezdrátového rozhlasu, který je napojen přímo na krizové řízení Olomouckého kraje. Výhodou tohoto systému je i následující využití při budoucím provozu obecního vodovodu. Na tento systém budou napojeny vodoměry a odečty budou probíhat dálkově.

Prodejna Hruška

V příštím roce je plánována kompletní rekonstrukce prodejny potravin v Tážalech. Nyní se dopracovává projektová dokumentace a současně probíhá jednání o poskytnutí dotace z nově vyhlášeného Modernizačního fondu.

Schodiště u tělocvičny

Bohužel schodnicové prvky nám výrobce dodal až koncem listopadu (cca měsíční zpoždění) a klimatické podmínky pro instalaci jsou již nevhodné. Oprava schodiště proběhne v nejbližším termínu, který nám počasí dovolí. Provizorně opravíme stávající přístupovou část a zprovozněn bude i bezbariérový přístup podél fotbalového hřiště.

Čipování popelnic

Vzhledem ke zpoždění výrobce popelnic, bude čipování stávajících a rozvoz nově pořízených popelnic probíhat v měsíci únoru 2022. O upřesnění termínu a technických požadavcích budete včas informováni formou letáků a hlášení. Předpokládá se, že čipování bude trvat dva dny. Od 1.1.2022, až do očištění popelnic, bude svoz komunálního odpadu probíhat v současném režimu. Svozová firma bude svážet všechny popelnice (i kovové) ve čtrnáctidenní frekvenci. Po očištění popelnic budou sváženy pouze tyto čipované popelnice.

Kulturní a společenské akce

Vzhledem k současné pandemické situaci byly odvolány již tradiční akce pořádané obcí. Na jaře byl zrušen Masopustní průvod, Masopustní bál a také plesy pořádané místními spolky. V závěru roku zase cestopisná přednáška, lampionový průvod, besídka dětí Základní a Mateřské školy, posezení se seniory a rozsvícení vánočního stromku. Doufáme, že v příštím roce budeme moci tyto akce uspořádat již bez jakéhokoli omezení.

Úprava ploch u hřiště za tratí

Naše obec bude v letošním a v následujícím roce provádět rekultivaci ploch u hřiště za tratí. Práce budou spočívat hlavně v odstranění náletových dřevin a stromů, které jsou ve špatném stavu. Budou také provedeny terénní úpravy rekultivovaných ploch. Práce budou provádět hlavně naši pracovníci, kteří zabezpečují údržbu obce. Náklady na tyto činnosti budou díky tomu minimální, nejsou předmětem dotace. Touto akcí chceme postupně dále zvelebovat naši obec.

V následujícím roce bychom rádi využili dotací z nově vyhlášeného Modernizačního fondu a pokusili bychom se získat peníze na rekonstrukci veřejného osvětlení, zachytávání a následné využití dešťových vod z tělocvičny a základní školy, pořízení fotovoltaiky na obecní budovu

Petr Mazal starosta obce

MATEŘSKÁ ŠKOLKA

Opět se Vám všem hlásíme z naší vaší školičky v Tážalech. Všichni jsme se po prázdninách už těšili, že tento nový školní rok bude bez omezení. S dětmi jsme se do toho vrhli, bohužel zase nás to zasáhlo. Ale to nás nezastavilo se s dětmi učit nové věci – říkanky, písničky, tanečky...

Společnými silami jsme vyrobili spoustu krásných výrobků s vánoční tematikou, které jsou k prodeji ve školce. I když vánoční vystoupení neproběhne v Kulturním domě, tak s dětmi pilně trénujeme a rodičům se předvedeme alespoň ve video ukázce na našich facebookových stránkách.

Všechny děti a pracovníci Mateřské školky Vám přejí co nejpohodovější Vánoce v kruhu rodinném a do nového roku vkročit tou správnou nohou.

Kolektiv MŠ Kožušany - Tážaly

ZPRÁVY ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Začátek školního roku proběhl s radostí a očekáváním, když jsme poprvé ve školních lavicích přivítali 13 nových prvňáčků. Těšili se na nové kamarády, na paní učitelky a první jedničky. Sotva se rozkoukali tak na ně čekal atletický víceboj, ve kterém si mohli vyzkoušet hod, běh i skok z místa. Odměnou jim byl diplom, sladká odměna a ocenění spolužáků za skvělé sportovní výkony.

K naší velké radosti se také rozběhl plavecký výcvik na bazéně v Olomouci, který organizuje Plavecká škola Univerzity Palackého, kde se děti odborně seznámí s plaveckými styly. Výcvik probíhá ve dvou úrovních, pro začátečníky i pro pokročilé plavce. Každou tělesnou aktivitu v této době rádi přivítáme, protože fyzická kondice dětí je značně oslabená.

V říjnu, jako jedna z mála škol, se nám povedlo zařídit dětem školu v přírodě v Ostružné, realizovanou z projektu Ministerstva životního prostředí. Týden ekologických her a aktivit v překrásné přírodě (viz foto)

pomohl dětem při stmelování kolektivu. Spolupracovaly v týmech, plnily úkoly, soutěžily v čistotě pokojíčků, sportovaly na hřišti u chaty a hravou formou se učily poznávat a chránit přírodu. Celotýdenní hra pod názvem „Na ostrově“ se dětem moc líbila. Po vyhodnocení proběhl na závěr hudební večer v maskách zvířátek.

Nezapomněli jsme ani na exkurze do Domu dětí a mládeže v Olomouci. Mladší žáci se zde naučili v programu Žabka Žofka, jak u nás žijí obojživelníci a ti starší si rozšířili své vědomosti o vesmíru a planetách.

Zájmovou činnost na škole prezentují kroužky pohybových her, házené, florbalu a náboženství.

I když nám současné okolnosti znemožnily zúčastnit se společných akcí v obci, přesto přejeme ze srdce všem našim žákům, rodičům a občanům pevné zdraví a klidné vánoční svátky v kruhu rodiny.

Mgr. Zdeňka Vašíčková, ředitelka školy

V měsíci září 2021 jsme se starosty začali řešit prodloužení platnosti Opatření obecné povahy vydaných Magistrátem města Olomouce a Přerova za účelem omezení průjezdu tranzitní dopravy přes naše obce. V listopadu byla vydaná rozhodnutí, která prodlužují platnost umístěných zákazových značek do prosince roku 2022.

Aktuálně jsou zpracovávány připomínky a návrhy Sdružení měst a obcí k definici v § 24a zákona o pozemních komunikacích, na jehož základě jsou tyto zákazové značky vydávány, a jde o jediný nástroj, který Krajský úřad Olomouckého kraje má na to, aby omezil výskyt tranzitní kamionové dopravy na silnici II. třídy č. 435. Je třeba si uvědomit, že Krajský úřad Olomouckého kraje jako správce této komunikace procházející naší obcí, nemůže jen tak zcela zakázat průjezd nákladních vozidel. Ve své působnosti může realizovat jen omezená opatření, která nám mohou pomoci, navíc v tomto případě opatření obecné povahy dokonce vydává Magistrát města Olomouce, potažmo města Přerova.

Je však pravdou, že by nám Krajský úřad Olomouckého kraje mohl zrealizovat důkladnou opravu silnice, která vede středem obce a je plná nerovností, výmolů a přispívá zásadní mírou k její hlučnosti. V tomto ohledu jsme se starosty psali Správě silnic Olomouckého kraje žádost o provedení generální opravy silnice a po několika měsících jsme obdrželi odpověď, že z důvodu nedostatku finančních prostředků oprava tohoto charakteru nebude v dohledné době realizována.

V zájmu zmapování financování oprav silnic v jednotlivých krajích jsem oslovila všechny kraje v ČR se žádostí o sdělení stavu financování oprav silnic. Jsou to zajímavá čísla a na toto téma budu publikovat samostatný článek v tisku.

Na opravy pozemních komunikací v Olomouckém kraji byly čerpány finanční prostředky z Olomouckého kraje a spolufinancovány z evropských a národních fondů. Vynaložené finanční prostředky na opravy a rekonstrukce silnic II. a III. tříd včetně mostů činily cca 1 370,09 mil. Kč. Z evropských zdrojů bylo čerpáno cca 504 mil. Kč, ze Státního fondu dopravní infrastruktury bylo čerpáno cca 402,2 mil. Kč a z rozpočtu Olomouckého kraje bylo čerpáno cca 463,6 mil. Kč. Na opravu pozemních komunikací byla na rok 2021 plánovaná částka 1 050 mil. Kč.

Dotazníky pro občany:

V současné době mám již k dispozici 14 vyplněných dotazníků týkajících se vašich výdajů na protihlukové úpravy domů včetně vyčíslení škod. Všichni poukazujete na hlučnost v obci, sníženou kvalitu života, ohrožení zdraví. Výdaje vynakládáné na protihlukové úpravy a odstranění škod jdou do statisíců korun, které Vám nikdo nerefundoval. Ať už jde o výsadbu zeleně, výstavbu protihlukových zdí, výměnu oken, opravy popraskaného zdiva v domě anebo také výstavbu či koupi dalšího domu, protože nechcete žít v takové hlučné obci, což je pochopitelné.

Děkuji za to, že jste se podělili o své informace v této oblasti, poslouží dále k jednání o změně legislativy na úseku pozemních komunikací. Velice mi vadí, že v rámci zpoplatnění pozemních komunikací jsou sice od 1. 1. 2021 zpoplatňovány též externality (hluk a emise), ale občané z těchto peněz ničeho nemají. Toto hodlám změnit.

V současné době dochází k připomínkování návrhu novely vyhlášky č. 470/2012 Sb., o užívání pozemních komunikací zpoplatněných mýtným, ve znění pozdějších předpisů. Ministerstvo dopravy odůvodňuje přijetí návrhu z důvodu změn v rozsahu pozemních komunikací, jejichž užití podléhá povinnosti uhradit mýtné. Nově tedy mají být zpoplatněné úseky

silnic I. třídy v rozsahu cca **380 km**, přičemž jde o vzdálenost zahrnující početně také intravilány obcí a měst.

Podle názoru Ministerstva dopravy budou mít navržené změny jen velmi mírný sociální dopad spočívající ve **zvýšení cen za přepravu** a pozitivní dopad na životní prostředí. V odůvodnění návrhu vyhlášky je kladen důraz na to, že **nebylo prokázáno objíždění již zpoplatněných silnic I. třídy**. Ze strany Ministerstva dopravy však nebyl proveden od 1.1.2020 žádný validní a objektivně prokazatelný výzkum, jenž by potvrdil nebo vyvrátil výše uvedené tvrzení. V odůvodnění návrhu vyhlášky proto **nejsou vůbec brány v potaz dopady na soukromé vlastnictví, životní prostředí v obcích, zdraví občanů a majetkovou sféru těch, kteří bydlí u silnic, kudy projíždí kamionová doprava**.

Svaz měst a obcí České republiky se k návrhu novely vyhlášky také vyjadřoval s tím, že **nelze souhlasit s tvrzením, že nedochází k objíždění placených úseků na silnicích I. třídy**. Z návrhu není zřejmé, o jaká data se předkladatel opírá. Výsledky celostátního sčítání dopravy za rok 2020 Ministerstvo dopravy ani ŘSD zatím nezveřejnilo. Celková intenzita nákladní dopravy však podle dat publikovaných Ministerstvem dopravy každoročně narůstá, a to i na silnicích nižších tříd. S ohledem na neprůkaznost setrvalého zastávaného názoru Ministerstva dopravy o tom, že nejsou objížděny zpoplatněné úseky silnic I. tříd, by bylo vhodné nejprve provést sčítání vozidel projíždějících aktuálně zpoplatněnými úseky silnic a silnic II. a III. tříd, které je po trase kopírují, a mohou sloužit jako nezpoptatněné objížděné trasy.

V současné době Národní diaľničná spoločnosť a.s. na Slovensku připravuje **projekt zpoplatnění silniční infrastruktury na léta 2023 až 2032**. Na konci roku 2022 bude ukončená současná platná smlouva upravující elektronický výběr mýta a v roce 2023 bude ukončená smlouva týkající se poskytování služeb výběru úhrad elektronické dálniční známky. Cílem projektu je zabezpečení kontinuity zpoplatnění silniční infrastruktury na pokrytí provozu, údržby a rozvoje sítě dálnic a rychlostních silnic. Součástí projektu je vypracování a schválení Studie proveditelnosti jednotlivých modelů zpoplatnění. Existují čtyři alternativy řešení, přičemž třetí alternativa se vztahuje na dálnice, rychlostní silnice a všechny silnice I. třídy včetně intravilánů obcí, které mají být také zpoplatněné (v současné době je zde nulová sazba mýta).

V naší obci by měla být **měřená rychlost projíždějících vozidel**. Všichni, kdo tuto trasu znají tak vědí, že zde žádné měřicí zařízení není. Podle toho volí rychlost a málokdo předepsanou rychlost dodržuje, spíše jezdí 70 Km/h i více. To navyšuje hlučnost vozidel a jejich nebezpečnost. Nehledě na to, že pokud by mohla obec čerpat peníze z vybraných pokut, návratnost takového měřicího zařízení by byla velmi rychlá. Letos byla v únoru na přechodu u MŠ nehoda formou střetu vozidla s chodcem, jenž se stále potýká s následky této dopravní nehody. Jistě by nás tedy zajímalo, co konkrétně bylo dosud vykonáno v rámci přípravy instalace měřicího zařízení v obci, umístění dopravního světelného značení na přechodu, jakož i úpravy nerovného povrchu přechodu pro chodce u MŠ, v jakém stavu tyto záležitosti jsou?

Na den 7.12.2021 jsem zorganizovala třetí on-line konferenci se starosty obcí a profesními sdruženími, kde budeme diskutovat mezi sebou na téma pojem tranzitní doprava, další zpoplatnění úseků silnic I. tříd a úkoly pro novou vládu z této oblasti. Cílem je co nejdříve být v kontaktu s novým ministrem dopravy, obnovit činnost pracovní skupiny zabývající se silniční dopravou, a tlačit na přijetí legislativních změn vedoucích k zásadnímu obratu na nahlížení tranzitní dopravy v obcích.

Mgr. Michaela Sigmundová, Ph.D.

VZPOMÍNKA NA KOŽUŠANSKÝ ZÁMEK

V roce 1979 došlo v naší obci k mimořádné a smutné události. Na podzim toho roku byla zbourána, odklizená a vymazána z katastrální mapy rozsáhlá empírová budova zámku č. 73, která bezmála sto padesát let tvořila zvláštní dominantu naší malé vesničky.

Pokud chceme znát odpověď na otázku, proč tato pozoruhodná stavba po necelém půldruhé století své existence skončila tak neslavným a nedůstojným způsobem pod koly a pásy těžké techniky, hledejme ji v celé její dlouholeté historii.

PROLOG

V období let 1830–1833 byl v Kožušanech postaven velký jednopatrový objekt v empírovém slohu, dodnes známý pod názvem „Zámeček“. Zbudoval jej olomoucký měšťan **Josef Koudelka** spolu se svojí ženou **Terezií** rozenou **Ruetz**. Stavbu umístili do prostor rozsáhlé zahrady, která byla součástí půlláního gruntu č. 7.

Je otázkou, proč se vlastně manželé **Koudelkovi** rozhodli takovýto obrovský klasicistní panský dům postavit, když žili a hospodařili na jedné z největších zemědělských usedlostí v obci, a když se jim nota bene na tento rozsáhlý projekt nedostával dostatek financí? Důvod může být jen jediný: **Josefu Koudelkovi**, jakožto bývalému měšťanu, nyní kožušanskému sedláku, zřejmě půda k srdci nepřirostla, selská krev mu v žilách nekolovala, byl to člověk veskrze městský a chtěl proto pravděpodobně také i na vesnici žít městským způsobem života a svoji

osách s jednoduchým vstupem a hlavním průčelím ke vsi k jihu, měla zdobení pouze kordónovou římsou a výraznými okenními římsami nad okny v poschodí. V interiéru bylo zajímavé vnitřní členění se schodištním prostorem a pozoruhodným dřevěným schodištěm do prvního patra (při demolici se záhadně ztratilo).

Těsně k západnímu štítu budovy zámku přistavěli **Koudelkovi** veliký skleník k pěstování květin a zeleniny a kolmo k němu nechali zbudovat velký hospodářský objekt, jehož součástí byly chlévy, maštal, kůlna a stodola.

Prostor kolem těchto staveb nechali osázet vzácnými exotickými jehličnatými i listnatými dřevinami a mezi velké záhony květin, kolem nichž vedly sypané chodníčky, umístili umělecké plastiky, kamenné vázy a také osmiboký altánek a bazének s vodotryskem. Vodu do něj, a také pro potřebu celého zámku, přivedli samospádným dřevěným vodovodem až z pramene vyvěrajícího v kopci západně za obcí.

Takto vzniklý park pak obestavěli vysokou cihlovou zídou, jejíž součástí byl malý balkonek s výhledem k západní straně a pár metrů od něj široké vchodové dveře zhotovené z tvrdého dubového dřeva s uměleckými řezbářskými reliéfy.

V době, kdy kapesní hodinky v obci nevlastnil ani rychtář, bylo možné za slunných dnů zjišťovat denní čas na velikých malovaných barevných slunečních hodinách na jižním štítu hospodářské budovy.

Na údržbu zámecké zahrady byl vždy najímán a zaměstnáván profesionální zahradník, který v zámku žil i pracoval s celou rodinou (v roce 1884 se zde zahradníku **Jakubu Novákovi** a jeho ženě **Josefině** narodil syn **Jaroslav**, dodnes nejslavnější kožušanský rodák).

Zahradníků se zde do roku 1914 vystřídalo několik. V tom roce však

rodinu obklopit nevšedním prostředím a honosným přepychem (ovšem, jak dále uvidíme – na dluh).

V té době vrcholil v umění empírový sloh (v našich zemích přibližně v letech 1810 – 1840), říkalo se mu také napoleonský (z francouzského empire – císařství). V architektuře tento sloh vycházel z klasicizmu a usiloval o střízlivou jednoduchost a ušlechtilou prostotu.

Objekt budovaný **Josefem** a **Terezií Koudelkovými** nebyl čistý empír, obsahoval však většinu jeho prvků. Budova obdélníkového půdorysu, o rozměrech 26 x 10,5 m, byla jednopatrová a krytá vysokou sedlovou střechou. Její jednoduchá hladká fasáda o deseti okenních

poslední z nich odešel s rodinou **barona Albrechta de Varkonyi** do Uher, a **Josef Večeřa**, který zámek od šlechtice **Albrechta** odkoupil, již potom nikdy zahradníka, ani jiného pracovníka, nezaměstnával. Od té doby se o zahradu (ani o budovu) už odborně a profesionálně nikdo nestaral a tady se pravděpodobně datuje začátek smutného konce kožušanského zámku.

V tomto rozsahu, jak zde popisují, se celý zámecký areál nacházel ještě v šedesátých letech 20. století, i když už v dosti bídném a chatrném stavu. Ačkoliv **Místní národní výbor**, tehdejší představitel obce, „kvartíroval“ majitelům do zámku (podle svých bytových potřeb)

mnoho let nájemníky za téměř symbolickou cenu nájemného (měsíčně asi 20 Kč), na opravách a na údržbě se přesto nijak nepodílel – stačilo jen udržovat v dobrém stavu krytinu střechy a okapy a zámek mohl stát dodnes.

Taktéž poslední majitelé zde po dobu dlouhých šedesáti pěti roků „nezatloukli ani hřebík“. A tak se stalo, že přišel neblahý rok 1979 a s ním pro většinu našich občanů smutná a téměř neuvěřitelná událost. Nenahraditelná dominanta naší obce, to jediné, kromě místní barokní kaple, čím jsme se mohli chlubit, na co jsme mohli být pyšní a hrdí, bylo toho osudného roku zbouráno a srovnáno se zemí...

A aby se za touto vzácnou nemovitostí udělala definitivní tečka, byl **Místním národním výborem** pozemek pod zlikvidovaným zámečkem rozparcelován a vzniklé lukrativní parcely rozprodány za cenu 4 Kčs/m² třem zájemcům na stavbu rodinných domků, ačkoliv v demoličním povolení je výslovně napsáno, že plocha po odstranění budovy č. 73, včetně přilehlé okrasné zahrady, bude využita pro výstavbu mateřské školky pro 60 dětí.

Zídka s architektonicky zajímavým balkónkem přežila zámek jen o 13 roků. Naším potomkům jsme zanechali pouze okleštěnou zahradu (z původních 4530 m² zůstalo v současné době jen 2855 m²) a v ní

olomouckého „bankéře“ izraelity Dr. Antona Blumenzweiga. Pravděpodobně, jak se tehdy říkalo, na „židovský úrok“, neboť tento dluh se mu již nikdy nepodařilo splatit. Přes zřejmou nesolventnost se však **Koudelkovi** nenechali odradit a s veškerou vehemencí se pustili do budování vysněného, výše zmíněného objektu.

Historie nám asi už nikdy neprozradí, který architekt či stavitel tuto empírovou budovu zámku projektoval a postavil, máme ale zdokumentováno, kdo navrhl a vytvořil okrasnou zahradu. Byli to umělci zahradníci bratři Alois a František Fleischhackerové a tchán první jmenovaného, Václav Stieber, penzionovaný zahradnický architekt z Kroměříže.

Zaměstnávat a platit tři profesionální zahradníky a přitom ještě budovat obrovský objekt, to jistě způsobilo značný průvan v poloprázdné portmonce **Josefa Koudelky** a proto také místo toho, aby byla hypotéka (2.000 zl.) umořována, spíše každým rokem o úroky narůstala.

23. října 1832 **Josef Koudelka** ve věku 48 let zemřel na pakostnici (dna, nemoc králů). Vdově Terezii po sobě zanechal pět dcer (nejstarší bylo 11 let, nejmladší 3 měsíce) a veškerý nemovitý majetek, včetně gruntu č. p. 7, zahrady a všech pozemků o výměře 23 jiter, 1056

Kožušanský Zámek v r. 1962.
Děti na snímku jsou Vladka
Procházková a Petr Navrátil

terakotovou vázu. Socha Allegorie hudby je provizorně umístěna na Obecním úřadě v Tážalech a čeká ji odborná oprava. Poslední z cizokrajných dřevin – vzácný vzrostlý liliovník – byl skácen v r. 2019.

JOSEF A TEREZIE KOUDELKOVÍ

Pojďme ale úplně na začátek!

Roku 1826 koupil v Kožušanech Olomoučan **Josef Koudelka** v dražbě po Martinu Smičkovi za 2.060 zlatých půllánní zemědělský grunt č. p. 7, k němuž patřila, jak je výše uvedeno, velká rozsáhlá zahrada, kvůli níž se nový majitel zřejmě o usedlost v Kožušanech zajímal, neboť se mu zdála být vhodná pro jeho záměr postavit si velký panský dům. Ačkoliv skutečná cena prodáváného gruntu měla dvakrát větší hodnotu než vydražená částka, bylo to nad finanční možnosti **Josefa Koudelky**. Proto si celou sumu, dva tisíce zlatých, půjčil od

čtverečných sáhů (asi 13,6 ha), vše oceněno celkovou částkou 6.000 zlatých. Bohužel, dokončení stavby zámku i okrasné zahrady zůstalo na bedrech „slabé“ ženy vdovy **Terezie**.

A aby toho nebylo málo, za krátký čas na ni začali naléhat věřitelé, ale **Terezie** byla pevně rozhodnuta, že kdyby na to měl „prasknout“ třeba i celý grunt, zámek si musí udržet! Nechala proto 15. října 1834 tento krásný právě dokončený objekt i s pozemkem okrasné zahrady o výměře 1258 čtverečných sáhů (asi půl hektaru) katastrálně oddělit od pololánního gruntu č. p. 7 a ten potom i s 13 hektary polností nabídla k prodeji.

Movitý zájemce, schopný platit, jak se dnes říká, keš, čili hotově, hned a „na dřev“, se našel až v srpnu příštího roku. Byl jím František Rubačik, chalupník z Kožušan č. p. 20. Za grunt dal **Terezii Koudelkové** 4.800 zlatých. V tehdejší době to byla tak obrovská suma, která se

nedala našetřit ani za dvě generace. Naskytuje se proto otázka, jak k ní malý chalupník Fr. Rubačík přišel.

Jedno vysvětlení by se nabízelo. Bylo tehdy veřejným tajemstvím a vyprávělo se mezi sousedy, že někdy v té době cestoval za obchodem majitel tovačovského panství hrabě Arnošt Josef z Kuenburgu v kočáře z Tovačova do Olomouce. Při projíždění naší vesnicí kočí usnul a neovládané spřežení za obcí sjelo s kočářem do příkopu zrovna nedaleko místa, kde na poli pracoval Fr. Rubačík. Ten hraběti i kočímu ošetřil drobná zranění a pomohl jim vyjet s kočářem z příkopu, aby mohli pokračovat v cestě. Až teprve v Olomouci hrabě zjistil, že mu chybí portmonka s několika tisíci zlatých. Vrátil se proto na místo nehody, ale peníze tam nenašel. Ani úřední vyšetřování nepřineslo jasno do tohoto případu.

Vraťme se však k **Terezii**. Částka 4.800 zlatých od Františka Rubačika jí na splacení všech dlužných závazků asi nestačila, neboť neuběhly ani celé čtyři roky a nezbylo jí nic jiného, než s těžkým srdcem a s tolika obtížemi zbudovaný zámček i se zahradou, skleníkem a s hospodářskými budovami prodat.

Celý objekt, oceněný na 7.328 zlatých, koupila 26. května 1839 **Innocentia Storchová**, vdova po hejtmanovi Storchovi za pouhých 2.700 zl., avšak s podmínkou převzetí všech **Tereziiných** dlužných závazků.

DALŠÍ MAJITELÉ

I vdova **Storchová** špatně odhadla svoje finanční možnosti, dlužné povinnosti nemohla plnit a tak 21. října 1842 prodala celý objekt za stejných podmínek, jak jej před třemi roky koupila, **Anně Stroblové** za 3.000 zlatých. Ta jej měla v držení téměř třiatřicet let.

21. března 1865 zámček od ní koupil, taktéž se všemi závazky, za 4.000 zl., **Raimund Maria Otto Reichsritter** (říšský rytíř) **von Manner**, dědic statku ve Schlattenu (Slatina na Opavsku) pro svoji hospodyně a zároveň milenkou **Josefinu Waidovou**, dceru Petra Vajdy vrchnostenského kočího na Schlattenském zámku. O rok později, 29. listopadu, **Raimund s Josefínou** ve vší tichosti uzavřeli v kostele sv. Ondřeje ve Slavoníně sňatek. **Raimund** tak legitimoval otcovství ke své, o rok před tím narozené, dceři Josefíně a také k dalším třem dětem, které se jim tu ještě do roku 1871 narodily.

Důvod, proč se **Reichsritter von Manner** přestěhoval ze Schlattenu právě do Kožušán, se zdá být pochopitelný. Zde se i se svojí milenkou **Josefinou** „uklidil z očí“ svým rodičům (otec Raimund von Manner, matka Marie von Schickl), kteří pravděpodobně nepřáli jeho avantýrám se služkou. Když se ale po letech mladí se starými usmířili, **Raimund von Manner junior** zámček v Kožušanech prodal a s celou svojí rodinou se vrátili zpět na statek do Schlattenu.

Další majitele se dovídáme ze zápisu v pozemkové knize ze dne 13. března 1871. Stali se jimi za cenu 22.500 zl. **Anton a Josefina Natherovi**. V této vysoké částce je však započítána i cena za nemovitosti, jež podnikavá **Josefina von Manner** za těch šest roků svého pobytu v Kožušanech přikoupila k zámčku. Jednalo se o 4 jitra a 1420 čtverečných sáhů (2,8 ha) oddělené role od dominikálního stavení v Kožušanech č. 42, pak přes 5 měř (asi 1 ha) připsané dominikální polnosti a nakonec hlavně o polovinu rozděleného gruntu č. p. 7 s výměrou 13 jiter a 1420 čtverečných sáhů (8 ha) rolí.

Tuto polovinu gruntu Josefina obratem ruky v roce 1869 prodala, ale bez zmíněných osmi hektarů polností, za cenu 1.680 zl., Josefu Masaříkovi, který jej přestavěl na hospodu (dnešní majitel V. Chytil).

Ale již za rok putuje zámček do dalších rukou, 21. května 1872 jej za 6.675 zl. kupuje olomoucký občan židovského vyznání právník **Dr. Richard Kutscha**. Vlastnil jej 18 let.

OBDOBÍ NEJVĚTŠÍ SLÁVY

2. ledna 1891 se z Uher do Kožušán stěhuje uherský baron **Adolf Schmerzing**, který se svojí chotí, říšskou baronkou **Joanny von Schmerzing**, rozenou Skrbenskou z Hřiště (její synovec byl pražský a olomoucký arcibiskup kardinál Lev Skrbenský) zde v předešlém roce 1. listopadu odkoupili od zmíněného doktora **Richarda Kutschu** zámek č. p. 73 a věnovali jej svojí dceři **Yloně Albrecht Reichs freiin** (říšské svobodné paní) **von Schmerzing de Varkonyi** a jejímu manželovi rytmistru u dragounů, (později generálmajorovi) **Emilu Albrechtovi Varkonyi**.

Schmerzingové zde žili celoročně, avšak mladá baronka **Ylona** se svým manželem sem zajížděli jen párkrát do roka, neboť rytmistr **Emil Albrecht**, jako rakousko-uherský důstojník, plnil své vojenské povinnosti v Uhrách, kde sídlil jeho pluk. Až teprve později, když byl převelen do Olomouce, přestěhoval se do Kožušán se svojí rodinou na stálo i on.

Za těchto majitelů si zámček svůj název plně zasluhoval, neboť šlechtická rodina **Schmerzingů** a **Várkonyiů** zde žila skutečným zámčským životem. Místní občané takovou parádu před tím nikdy neviděli ani nezažili. Baronka **Joanna** občas vyjížděla v kočáře za doprovodu běžících místních dětí na projíždku okolím a zdejší obyvatelé ji z vrozené uctivosti a zdvořilosti, naznačením úklony a smeknutím klobouku, zdravili i na dálku, neboť si tuto tichou a usměvavou urozenou paní oblíbili a zamilovali. A když 27. ledna 1909 zemřela na zápal plic, vyprovázela ji na její poslední cestě do Charvát na hřbitov celá ves.

Socha Alegorie hudby

Obcí mnohokrát za rok také projížděly nádherné kočáry s honosnými zámčskými návštěvami. Záznamy v kronice nám to potvrzují:

Ve čtvrtek dne 19. března 1908 po čtvrt na jednu hodinu odpoledne splašily se koně pí. baronky Kamily Gastheimbové, chotí c. k. okresního hejtmana, u dveří zámčku a pádily s ní přes vesnici. V zatáčce u č. 33 převrhl se kočár, pí. baronka si při pádu z kočáru zlomila ruku, kočí se též poranil a lekem nemohl chudák ani mluvit. Kočár rozbit, koním se naštěstí nestalo nic. Nejspíš se polekaly štěkotu čtyř psů ze zámčku.

O měsíc později je v kronice zaznamenáno: *Než Jeho císařské Veličenstvo arcivévoda Josef Ferdinand opustil Olomouc, přijel v pátek dne 24. dubna o 5. hodině odpoledne na návštěvu k panu c. a k. generál-majoru Emilu Albrechtovi majiteli zámku č. 73. Pobyl u něj do třicetivte na sedm hodin večer.*

Všimněme si, jak zodpovědné a obětavé bylo tehdejší počínání našeho kronikáře Antonína Pechy. Musel totiž někde poblíž zámku „číhat“ na odjezd návštěvy, aby mohl její přesný čas zapsat do kroniky.

Šlechtičtí majitelé žili v Kožušanech až do roku 1914. Jako by tušili, že se blíží veliký válečný světový konflikt a že jim bude asi nejlépe a nejbezpečněji doma v jejich vlasti. Dne 1. ledna 1914 zámek i s necelými 13 ha polností, za cenu 64 tisíc Kč, prodávají a po 23 letech pobytu v Kožušanech se téhož roku na jaře stěhují zpátky do Uher.

RODINA VEČEŘOVA A DOSTÁLOVA.

Novými vlastníky se od tohoto data stávají **Josef Večeřa**, obchodník z Přerova a jeho žena **Anastázie**. Těžko říci, z jakého důvodu si pořídili tak rozsáhlé bydlení, byli totiž bezdětní a Anastázii již táhlo na třicátý čtvrtý rok.

Po dvou letech za záhadných okolností **Josef Večeřa** zemřel. Bylo podezření, že mu někdo na onen svět trochu „pomohl“, nic se však nedokázalo. Nicméně **Josefova** manželka **Anastázie** po svém muži nedělila, soud jeho polovinu zámecké nemovitosti přiřkl nebožtíkovým čtým sourozencům.

Anastázie ale všechny podíly od švagrů a švagrových postupně skupovala a poslední kupní smlouvou z r. 1937 se stala jedinou majitelkou. Po celá ta léta samozřejmě budovu zámku, ani okrasnou zahradu nijak neudržovala, aby byla cena při kupních převodech co nejmenší.

V roce 1922 se vdova **Anastázie** v jednačtyřiceti letech znovu provdala. Vzala si o jedenáct let mladšího **Jakuba Dostála** z Brodku u Přerova a za dva roky dokonce přišel i již neočekávaný potomek a dědic – 4. února 1924 se jim narodila dcera **Milada** (měla zvláštní vzhled, říkalo se jí carevna), které její matka dne 30. srpna 1949 připsala veškerý svůj nemovitý majetek. Otec **Jakub** měl zde jen právo bezplatného doživotního výminku. Nic mu tam tedy nepačilo a podle toho se také choval. Kácel v zahradě vzácné stromy a dřevo z nich prodával, pár roků se věnoval zemědělství, stržené peníze za úrodu a prodaný dobytek si však nechával jen pro sebe. Když na to jeho manželka přišla, byl s hospodařením konec. Dvanáct hektarů polností dala **Anastázie** raději místním rolníkům do pachtu.

Dvakrát se také **Jakub Dostál** ocitl v podezření ze zhářství. Když totiž v čerstvě pojištěných hospodářských budovách zámku během tří let dvakrát hořelo, byly vždy záhadně těsně před požárem zemědělské stroje vyklizeny a dobytek vyveden.

Těžkou hlavu si **Jakub** nedělal ani ze svých nadělaných, dosti značných dluhů, které za něj manželka nestačila platit. Zapisovaly se proto na vrub zámecké nemovitosti jako zástavní právo do pozemkové knihy. Je jich tam poznamenáno skoro na pět stránek. Nikdy nebyly vyrovnány, měnová reforma v roce 1953 je šmahem všechny smazala.

za protektorátu se **Jakub Dostál** přihlásil k německé národnosti, po válce ale vystěhován do Německa nebyl, protože se údajně žádného udavačství, ani ničeho jiného proti svým spoluobčanům nedopustil.

Přes to všechno je na něj vzpomínáno jako na člověka milého, společenského a veselého, který krásně hrál na housle, velice pěkně zpíval a v milovníckých a komických rolích ochotničil v místních divadelních spolcích.

Tím vším chci jen naznačit, v jakých rukou se kožušanský zámek ve svém posledním období nacházel. Ze slávy jeho předešlých majitelů nezůstalo nic, rodina **Dostálova** žila více jak půl století jen z jeho podstaty.

V srpnu 1962 zemřela **Anastázie** a za sedm let po ní, ve věku pouhých 45 let, i její dcera **Milada**. Byla sice provdána za Břetislava Popelku z Grygova, ale za dva roky se rozvedla, a protože neměla žádné děti, dědil po její smrti všechno její otec **Jakub Dostál**. Konečně se tedy na stará kolena dočkal. Stal se „zámeckým pánem“ a aby si tohoto titulu ještě trochu užil, přivedl si do zámku novou, o 22 roků mladší novomanželku – **Marii Sedláčkovou** z nedalekého Bolelouce.

Nebylo mu ale souzeno, aby si svého „šťěstí“ dopřál delší dobu. 5. února 1971 se ženil, avšak po sedmi měsících, raněn mrtvicí, zemřel.

Marie Sedláčková-Dostálová se tak stává předposledním vlastníkem celého objektu. V té době se budova dala ještě zachránit, byli i zájemci, kteří chtěli zámek odkoupit (např. cirkusový princípál Ferdinand Berousek), nicméně majitelka na žádnou z nabídek nereflektovala.

SMUTNÝ KONEC.

V zimě r. 1978 se zřítla polovina střechy, **Marie Dostálová** byla téměř násilím vystěhována, ale teprve na jaře příštího roku se rozhodla všechno prodat.

26. března 1979 kupuje zámek za částku 13.595 Kč a zahradu i s trvalými porosty za 20.130 Kč jeho poslední majitel – **Čsl. Stát**, respektive **MNV Kožušany** a tímto se dostáváme na samý konec téměř stopadesátileté historie kožušanského zámku.

Na podzim téhož roku byla budova stržena, její sutiny vyvezeny do sousední velké zahrady gruntu č. p. 5 a tam srovnány se zemí.

Kožušanský empírový zámek, stojící uprostřed parku, byl vybudován v první polovině 19. století, pravděpodobně za majitelů panství kláštera Hradiska hrabat Saint Genois d'Hornoncourt, k němuž kožušanský statek od roku 1825 náležel. Je to jednopatrová budova s dřevěným schodištěm. Jádrem stavby je pravděpodobně starší, je však obtížné určit, z které doby pochází. Snad šlo o obytnou budovu bývalého dvora.

Ukázka z knihy „Hrady, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku“

EPILOG.

V roce 1983 vyšla v Nakladatelství Svoboda velká barevná publikace **Hrady, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku**, kde ve druhém díle na straně 126 je kožušanský zámek krátkým (chybným) popisem a fotografií ještě uváděn (viz ukázka). Buď se kniha připravovala několik let, nebo si v té době autoři neověřili, že zámek v Kožušanech je již jen legendou.

Milan Ženčák

JAK SI VEDOU NAŠI STOLNÍ TENISTÉ V SEZÓNĚ 2021 / 2022

Tabulky soutěže veřejného přeboru Olomouc - muži

1. třída

#	Mužstvo	U	V	R	P	Sety	Zápasy	Body
1	Sportklub Štarnov C	9	7	2	0	387:241	112:50	32
2	TJ Kožušany A	9	7	1	1	388:247	105:57	31
3	SPŠ a SOU Uničov A	9	6	0	2	310:271	86:68	26
4	Tatran Litovel A	9	5	1	3	325:290	90:72	25
5	Granitol Mor.Beroun A	9	5	1	3	339:189	99:47	25
6	Sokol Náměšť n. H. A	9	5	1	2	320:254	92:62	24
7	Sokol Nový Svět OL A	9	4	1	4	304:307	78:84	22
8	Z.Hnoyland Hnojice B	9	4	0	5	292:309	78:84	21
9	TTC Heyrovského OLA	9	4	0	5	280:334	71:91	21
10	Sokol Křelov A	9	2	1	6	249:362	60:102	16
11	Velký Týnec A	9	1	0	8	233:384	51:111	12
12	TJ Velký Újezd A	9	0	0	9	182:421	34:128	9

2. třída

#	Mužstvo	U	V	R	P	Sety	Zápasy	Body
1	TJ Kožušany B	9	9	0	1	418:180	128:34	36
2	SPŠ a SOU Uničov B	9	6	2	1	345:259	96:66	29
3	Senice A	9	6	1	5	362:263	101:61	28
4	Sportklub Štarnov D	8	6	0	5	337:208	96:48	26
5	Sokol Nový Svět OL B	9	4	2	8	315:297	88:74	23
6	Sokol Křelov B	9	3	3	9	287:331	71:91	21
7	TJ Velký Újezd B	9	3	1	12	251:361	58:104	19
8	Sokol Náměšť n. H. B	8	2	2	13	242:293	62:82	16
9	Sokol Neředín E	9	1	3	13	272:333	69:93	15
10	Z.Hnoyland Hnojice C	8	1	3	14	250:307	62:82	14
11	Sokol Šternberk C	8	1	1	17	220:314	55:89	12
12	Sokol Grygov A	9	0	2	17	223:376	50:112	11

3. třída

#	Mužstvo	U	V	R	P	Sety	Zápasy	Body
1	TJ Kožušany C	10	10	0	0	440:219	133:47	40
2	Sportklub Štarnov E	10	9	0	1	439:248	129:51	37
3	Granitol Mor. Beroun B	9	8	0	1	381:215	114:47	33
4	Hlušovice A	10	7	1	2	375:299	106:74	32
5	Tatran Litovel B	8	4	0	4	279:272	70:74	20
6	Sokol Majetín A	9	3	0	6	285:332	70:91	18
7	Sokol Neředín F	8	3	1	4	240:310	59:85	18
8	Lutín B	10	2	2	6	277:391	69:111	18
9	Senice B	10	2	1	7	307:399	68:112	17
10	Sokol Nový Svět OL C	10	2	1	7	313:362	81:99	17
11	Bělkovice A	9	2	1	6	249:343	62:100	16
12	Velký Týnec B	9	0	1	8	196:391	46:116	10

Po covidové loňské pauze se opět rozběhla soutěž ve stolním tenisu. V prvním kole dne 3. října 2021 naše A družstvo vyhrálo těsně 10:8 na stolech v Hnojicích proti místnímu B družstvu. Zato na našich stolech Běčko deklasovalo C družstvo Hnojic 16:2 a Céčko už v pátek porazilo jasně F družstvo Neředína 17:1. V druhém kole v neděli 10. října 2021 Áčko remizovalo ve Štarnově 9:9, Běčko vyhrálo na našich stolech se Štarnovem D 11:7 a naše C družstvo porazilo E družstvo Štarnova 10:8.

Do letošního prosince bylo odehráno devět kol tohoto ping pong veřejného přeboru, a jak jsou na tom naši borci zhruba v polovině soutěže ukazují tabulky.

Vladimír Belant

Informace Olomouckého kraje - Zásobník zájemců o kotlíkovou dotaci

Olomoucký kraj připravuje pokračování dotačního programu Kotlíkové dotace v Olomouckém kraji. V rámci programu se předpokládá, že občané kraje, vlastníci bytových a rodinných domů na území Olomouckého kraje budou moci požádat o dotaci na výměnu stávajícího kotle na pevná paliva s ručním přikládáním za kotel na pevná paliva spalující výhradně biomasu, tepelné čerpadlo nebo plynový kondenzační kotel.

V této souvislosti je na webu Olomouckého kraje spuštěn příjem žádostí do zásobníku zájemců o kotlíkovou dotaci splňujících podmínku tzv. NÍZKOPŘÍJMOVÉ DOMÁCNOSTI.

Zájemce o kotlíkovou dotaci musí být vlastníkem / spoluvlastníkem nemovitosti, ve které dojde k výměně zdroje tepla, má v této nemovitosti trvalý pobyt nebo bydliště a průměrný čistý příjem každého člena domácnosti v roce 2020 nebyl vyšší než 170.900 Kč.

Příjem žádostí do zásobníku bude probíhat do dubna 2022. V případě dotazů se můžete obrátit na Ing. Stanislavu Palovou, vedoucí oddělení kotlíkových dotací, tel.: 585 508 233, mail: s.palova@olkraj.cz. Současně je možné dotazy k tomuto tématu zasílat na kotlikovedotace@olkraj.cz. Bližší informace naleznete na www.olkraj.cz/kotlikovedotace.

Energolinka Olomouckého kraje / Milostivé léto

Olomoucký kraj zřídil telefonní a e-mailovou informační energolinku, která má pomoci lidem, kterým jejich dodavatel ukončil smlouvené dodávky energií. Tato linka je k dispozici každý pracovní den od 7 do 15 hodin a je určena primárně občanům, kteří nemají přístup k internetu. Dotazy budou odpovídat pracovníci energetického hospodářství Olomouckého kraje.

ENERGOLINKA OLOMOUCKÉHO KRAJE: 602 8023 442 NEBO 725 816 254

energolinka@olkraj.cz

NAŠI JUBILANTI 2022

Leden:

Buchtová Marie	83 let
Klabík Svatopluk	82 let
Šmehlíková Drahoslava	81 let

Únor:

Doubravská Helena	86 let
Buchta Lubomír	85 let
Lakomý František	84 let
Dlouhá Jindřiška	84 let

Březen:

Müllerová Marie	96 let
Řoutilová Ludmila	93 let
Vaníčková Anežka	91 let
Vaníček Rostislav	91 let
Slamenec Jaroslav	83 let
Rozsypalová Ludmila	83 let
Kratochvílová Ludmila	83 let

Poděkování Michaele Sigmundové

Se zaujetím jsem si přečetl autorský příspěvek Michaly Sigmundové ve Zpravodaji obce z října t. r., ve kterém jsou citována některá veřejná média, zmiňující se o dopadu na životní prostředí mnohých místních občanů obce Kožušany-Tážaly v důsledku přefrekventované silnice ve směru Olomouc – Dub nad Moravou a dále.

Četnost a velká tonáž projíždějících vozidel nemá vliv pouze na technický stav silničního svršku, škodí však svým hlukem a smogem občanům, žijícím v jeho blízkosti jak po stránce zdravotní, tak i bezpečnostní. Je velkým nebezpečím i pro školáky, pro něž nejsou vždy opatřeny cesty pro bezpečnou každodenní chůzi do školy. Článek poukazuje také na řadu již proběhlých jednání a konferencí s úřady a institucemi, které autorka článku v zájmu věci sama vyvolala, nebo se odvíjely na její popud a tím prokázala svým spoluobčanům, že je tou správnou záštitou a hybnou silou na díle, které má přinést spoluobčanům i širšímu okolí lepší a zdravější podmínky pro život v rodné domovině.

Dovoluji si tímto Michaele Sigmundové projevit svou úctu za práci, kterou vykonává nejen pro sebe, ale především pro své spoluobčany. Přeji jí hodně sil k tomu, aby její úsilí bylo korunováno úspěchem!

Osobně se stále ještě citově cítím občanem Tážal, ačkoliv zde už dlouhá léta nežiji. Prožil jsem zde však svoje mládí od narození a mám v obci doposud rodinné příslušníky i přátele.

Čtenář Zpravodaje Kožušany-Tážaly

15. ročník

Sdružení obcí mikroregionu Království pořádá

fotografickou soutěž

pro všechny své občany

**KRÁLOVSTVÍ OBJEKTIVEM
OBČANŮ KRÁLOVSTVÍ**

Vyhlášeny jsou dvě kategorie:

1. ARCHITEKTURA MIKROREGIONU

2. KRÁLOVSTVÍ KVĚTIN A STROMŮ

Podmínky soutěže:

- autorem je občan mikroregionu Království
- fotografie velikosti A4 musí být vytištěny na fotografickém papíru
- fotografie musí být pořízeny na území mikroregionu Království
- jeden občan může do soutěže přihlásit až 4 snímky v každé kategorii
- na zadní straně musí být každá fotografie označena jménem a adresou fotografa a místem pořízení snímku

Fotografie můžete odevzdat na kterémkoli OÚ mikroregionu Království do 31. října 2022

Vernisáž a vyhlášení výsledků se uskuteční

v neděli 13. listopadu 2022 ve 14:00

v Kulturním domě v Cisařově

Vítěze vybere komise Sdružení obcí mikroregionu Království.

Vítězové převzou na vernisáži hodnotné ceny!

Akce se koná za finanční spoluúčasti Olomouckého kraje.

VZPOMÍNÁME

Eva LAMPAROVÁ
†23. 10. 2021 (80 let)

Jarmila KYSELÁ
†17. 11. 2021 (87 let)

Jaroslava PREČANOVÁ
†13. 11. 2021 (81 let)

Jiří HAVEL
†23. 11. 2021 (62 let)

Čest jejich památce!

ZÁKLADNÍ ORGANIZACE ČESKÉHO SVAZU CHOVATELŮ KOŽUŠANY-TÁŽALY

Činnost našeho chovatelského spolku byla v loňském roce ze známých epidemiologických důvodů ochromena, avšak v letošním roce od jara, kdy skončila jarní pandemie, až do náhlé a rychle postupující podzimní covidové pandemie začátkem listopadu, jsme mohli své aktivity obnovit.

Aby naše chovy byly zdravé a v dobré kondici, zajišťovali jsme od začátku května do konce září očkování proti virovým onemocněním králíků. Tato bezplatná služba byla určena pro všechny chovatele, to znamená jak pro členy místní organizace, tak i pro nečleny. Naočkováno bylo přes šest set jedinců, což pro nás představuje dosti významnou finanční částku.

p. č.	příjmení a jméno	místo bydliště	poznámka
1	Balut Adam	Kožušany 78	mladý chovatel
2	Bazger Dalibor	Kožušany 55	předseda revizní komise
3	Bejdáková Aneta	Bolelouc 575	mladý chovatel
4	Bílý Pavel	Charváty 8	jednatel
5	Bílý Vojtěch	Charváty 8	mladý chovatel
6	Brušník Ladislav	Kožušany 9	člen revizní komise
7	Crhák Jitka	Blatec 96	
8	Durančík Jakub	Kožušany 121	tetovatel
9	Friedrich Vlastimil	Kožušany 128	
10	Gabor Jan	Kožušany 56	mladý chovatel
11	Grunt Radek	Kožušany 95	
12	Hanák Jaroslav	Tážaly 7	
13	Hladný Vladimír	Dub n. Moravou 22	
14	Hradilová Romana	Bolelouc 575	
15	Kratochvíl Antonín	Tážaly 53	
16	Kreml Zdeněk	Nové Sady 29	vedoucí odboru králíků
17	Kubíček Petr	Blatec 8	
18	Sekanina Zdeněk	Nemilany 24	předseda spolku
19	Sekaninová Anna	Nemilany 24	vedoucí odboru holubů
20	Sekaninová Jana	Nemilany 24	vedoucí odboru drůbeže
21	Škovran Ladislav	Tážaly 113	
22	Štěpáník Libor	Bolelouc 613	mladý chovatel
23	Vysloužilová Petra	Klopotovice 60	
24	Vydra Vlastimil	Velká Bystřice 495	
25	Ženčák Milan	Kožušany 92	místopředseda spolku

Naši členové obesílali svými špičkovými „miláčky (králíci, drůbež, holubi)“ výstavy nejen tzv. pouťové (místní) či okresní a krajské, ale i ty národní (celorepublikové). Ze všech si přiváželi ta nejvyšší ocenění – diplomy, poháry, a někdy i tituly „Nejlepší chovatel“ či „Mistr republiky“.

Po téměř měsíční přípravě jsme 21. – 22. srpna uspořádali za finanční spoluúčasti naší obce a Olomouckého kraje Hanáckou výstavu drobného zvířectva, kde 51 vystavovatelů předvedlo 392 čistokrevných zvířat. Shlédlo ji přes čtyři sta platících návštěvníků a zhruba stejné množství dětí do patnácti let, které měly vstup zdarma. K těmto je třeba ještě přičíst padesát hostů s volnou vstupenkou.

Záštitu nad akcí převzal primátor statutárního města Olomouce Mgr. Miroslav Žbánek.

Po oba dva dny nádherné letní počasí, plný areál krásných čistokrevných zvířat, bohaté občerstvení, malá a velká tombola s cenami v hodnotě za téměř patnáct tisíc korun a příjemné posezení s večerní živou hudbou k poslechu a k tanci – to vše přispělo ke spokojenosti odcházejících účastníků této chovatelské akce.

Od čtvrtka 14. října do neděle 17. října se naše organizace prezentovala tím nejlepším ze svých chovů

králíků, drůbeže a holubů ukázkovou výstavou, tzv. „Babiččin dvorek“ na podzimní Floře Olomouc 2021. Zájem, hlavně dětí, ale i dospělých, o živá domácí zvířátka dosvědčuje velká návštěvnost této expozice a také četné dotazy, na které pořadatelé z řad našich členů rádi podávali odborné a fundované vysvětlení. Babiččiným dvorkem prošlo za čtyři dny více jak dva tisíce návštěvníků.

ZO ČSČH Kožušany reprezentují (viz tabulka) jednak místní chovatelé, ale také členové zaniklých okolních organizací (Holice, Slavonín, Nemilany, Blatec, Dub nad Moravou, Grygov, Velký Týnec a další).

V letošním roce naše řady opustili tři významní chovatelé: Ladislav Rec ze Šternberka, Josef Vaníček a Bohumil Soušek, oba z Tážal.

Milan Ženčák

Hanácká výstava Kožušany 2021

Babiččin dvorek - FLORA 2021

